

РЕШЕНИЕ

№ 62

гр. Велико Търново, 03.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, XIV СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕМИЛ БОБЕВ

при участието на секретаря ЦВЕТЕЛИНА ГР. РУСЧЕВА
като разглежда докладваното от ЕМИЛ БОБЕВ Административно наказателно дело № 20234110200027 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Съдът е сезиран с жалба от А. Р. М. с ЕГН *****, от *****, против НП № 2210500295 от 14.12.2022 год., издадено от Зам. директора на Регионална дирекция по горите (РДГ) – Велико Търново, с което за допуснато от жалбоподателката нарушение на чл. 12б, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1/30.01.2012 год. за контрола и опазването на горските територии, на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 275, ал. 1, т. 2 от Закона за горите, ѝ е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 300 (триста) лева. В жалбата се твърди, че жалбоподателката не е извършила описаното нарушение, както и че НП е издадено в нарушение на материалния и процесуалния закон, като не са спазени изискванията на чл. 52, чл. 53 и чл. 57 от ЗАНН, като се моли пълната отмяна на процесното НП.

Жалбоподателката в съдебно заседание, редовно призована, не се явява, представлява се от адв. И. М. от АК – Плевен, редовно упълномощен. Същия поддържа жалбата и изложените в нея доводи. Счита, че при връчването на АУАН е допуснато съществено процесуално нарушение, с което

впоследствие наказващия орган не се е съобразил и е издал незаконосъобразно НП, поради което моли същото да бъде отменено. Излага доводи в тази насока. Представя писмени доказателства относно реалните имена на жалбоподателката (копие от лична карта). Претендира разноски.

Ответникът по жалбата – зам. Директор РДГ – В. Търново, редовно призован, не се явява, представлява се от юрисконсулт Ж. К. – редовно упълномощена. Същата счита, че при съставянето и връчването на АУАН не са допуснати съществени процесуални нарушения и счита, че обжалваното НП е правилно и законосъобразно, поради което моли да бъде потвърдено. Представя писмени доказателства.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

На 06.04.2022 г. служители на Държавно горско стопанство „Болярка“ гр. Велико Търново – М. Й. Ч. и Д.Г. са извършили проверка в отдел 69, подотдел Г – 2, в землището на село Райковци, общ. Велико Търново, където са констатирали сеч на немаркирана дървесина, за което са съставили констативен протокол. На 31.05.2022 г. свидетелите Н. И. М. и П. В. Й. – служители на РДГ – В. Търново извършили допълнителна проверка по документи, които са им били представени - констативния протокол, асортиментна ведомост за извършената проверка за обема на дървесината, при което установили, че 4 броя дървета от дървесен вид „габър“ са били отсечени, въпреки, че не са били маркирани. При извършването на допълнителната проверка се установило, че за отдел 69, подотдел г-2 има издадено позволително за сеч на жалбоподателката А. К.. След като извършили проверката, проверяващите установили, че от А. К. е извършено нарушение на разпоредбите на Наредба № 1/30.01.2012 год. за контрола и опазването на горските територии, тъй като съгласно Закона за горите тя е трябвало да следи за спазване на правилата при извършаване на сеч, но не го е сторила. Поради това е била изпратена покана на М. да се яви на 14.06.2022 г. в Регионална дирекция по горите – Велико Търново за съставяне на акт за установяване на административно нарушение за това, че не е изпълнила задълженията си и в позволително за сеч да следи за спазване на правилата за сеч. На 14.06.2022 г., след като М. не се е явила в указания срок от поканата, Н. М. в присъствието на свидетелите П. Й. и М. Ч., в отсъствието на А. К.

(М.), по реда на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН съставил акт за установяване на административно нарушение серия В № 007913 от 14.06.2022 год., затова, че в периода от 27.01.2022 г. до 06.04.2022 г. А. Р. К. не изпълнява задължението си да следи за спазване правилата за сеч - да се извършва сеч само на определените и отбелязани за сеч дървета в отдел 69, подотдел „г2“, землище Райковци, община Велико Търново - държавна горска територия, за който има издадено разрешително за сеч № 0652385/24.01.2022 г., като в подотдела има извършена сеч на 4 /четири/ броя дървета от дървесен вид габър, немаркирани с контролна горска марка в основата на пъна. Нарушението е извършено на територията на РДГ- Велико Търново, общ. Велико Търново, ТП ДГС „Болярка“, землище Райковци, отдел 69, подотдел „г2“- държавна горска територия.

В акта е описано, че с това си деяние виновният е нарушил чл. 12б, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1 от 30.01.2012 г. за контрола и опазването на горските територии.

След съставяне на АУАН, същия е бил предаден от актосъставителят в деловодството на РДГ за изпълняване на процедура по връчването му.

АУАН е бил изпратен с писмо с обратна разписка до кметството на с. Разделци, общ. Антоново по местоживеенето на А. К. (М.) за връчването му по реда на чл. 43, ал. 4 от ЗАНН.

На 28.06.2022 год. процесния АУАН серия В № 007913 от 14.06.2022 год. бил връчен от кметския наместник на с. Разделци срещу разписка на лицето М. И. М. с ЕГН *****, след което бил върнат на РДГ – В. Търново.

Въз основа на посочения АУАН, на 14.12.2022 год. зам. Директора на РДГ – В. Търново е издал процесното НП № 2210500295 от 14.12.2022 год., с което за допуснато от А. Р. К. с ЕГН *****, от ***** нарушение на чл. 12б, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1/30.01.2012 год. за контрола и опазването на горските територии, на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 275, ал. 1, т. 2 от Закона за горите, ѝ е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 300 (триста) лева.

НП е било връчено по пощата лично на А. М. на 21.12.2022 год. (видно от приложеното копие от известие за доставяне – л. 22 от делото), която на 23.12.2022 год. в законоустановения срок го е обжалвала по реда на чл. 59 от

ЗАНН.

В хода на съдебното следствие в качеството на свидетели са разпитани актосъставителя Н. И. М., както и свидетелите при установяване на нарушението и съставяне на АУАН – Пенчмо В. Й. и М. Й. Ч.. Свидетелите потвърждават описаните в АУАН констатации, като заявяват, че са установили сечта на 4 бр. дървета в посочения подотдел в землището на с. Райковци, както и че за тази сеч носи отговорност жалбоподателката в качеството ѝ на частен лесовъд, на когото е било издадено разрешително за сеч в това землище.

Актосъставителят твърди пред съда, че след съставянето на АУАН го е предал в деловодството на РДГ – В. Търново за връчване, като доколкото му е известно е връчен, но не знае кога, как и на кого.

Свидетелят Й. заявява, че не му е известно дали процесния АУАН е предявен на нарушителката.

В съдебно заседание процесуалния представител на жалбоподателката представя заверено копие от личната ѝ карта с цел уточняване точните имена на същата, от която е видно, че имената на жалбоподателката са А. Р. М., като личната карта е издадена на 10.10.2018 година.

При така установеното и след анализ на материалите по делото и събраните писмени и гласни доказателства, съдът намира, че атакуваното наказателно постановление следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

Съдът намира за основателни доводите на процесуалния представител на жалбоподателката, че при съставяне и връчване на АУАН въз основа на който е издадено обжалваното НП е допуснато съществено процесуално нарушение, което е ограничило правото на защита на жалбоподателката, а именно че същия не е предявен и връчен на нарушителката.

Безспорно е както в теорията, така и в съдебната практика, че АУАН е акта в административно-наказателното производство, аналогичен на обвинителния акт в наказателния процес, който определя предмета на вмененото нарушение и предмета на доказване по делото. АУАН очертава нарушението, с неговите съставомерни фактически признаци от обективна и субективна страна, връзката между инкриминираното деяние и лицето, сочено като нарушител и надлежната правна квалификация. Срещу тези факти и право нарушителят следва да се брани, като гарантирането в

максимална степен на правото му на защита изисква той да бъде запознат с тях още от началото на административно-наказателен процес, т. е. от момента на съставяне и предявяване на АУАН (по аргумент от чл. 42, т. 4 и т. 5 ЗАНН, вр. чл. 40, ал. 1 ЗАНН, вр. чл. 43, ал. 1). В този смисъл е и константната съдебна практика.

Съгласно чл. 43, ал. 4 от ЗАНН, когато актът е съставен в отсъствие на нарушителя, той се изпраща на съответната служба, а ако няма такава - на общинската администрация по местоживеенето на нарушителя за предявяване и подписване, което следва да се извърши не по-късно от седем дни от получаването на акта. Нормата има императивен характер и задължава органите на изпълнителната власт, оправомощени с осъществяване на контролни функции по реда на ЗАНН да предприемат необходимите действия по предявяването и връчването на съставения в отсъствието на нарушителя акт. Това процесуално действие има самостоятелно и основополагащо значение за законосъобразността на административнонаказателното производство и неизпълнението му опорочава изначално санкционната процедура, предопределяйки незаконосъобразността на издаденото НП, тъй като несъмнено възпрепятства лицето да разбере какво нарушение му се вменява, съответно да упражни правото си на защита съобразно приписаното му с АУАН обвинение за извършване на конкретно административно правонарушение. Видно от данните по делото, актът не е бил предявен и връчен на жалбоподателката, като вместо това е посочено, че е връчен на друго лице – М. И. М. с ЕГН *****.

Така, макар и редовно оформена, разписката за връчване на акта за установяване на административно нарушение не доказва връчване на същия, тъй като съгласно чл. 43, ал. 4 и 5 от ЗАНН, когато актът е съставен в отсъствие на нарушителя, той се изпраща на съответната служба, а ако няма такава - на общинската администрация по местоживеенето на нарушителя за предявяване и подписване. Актът се предявява и подписва не по-късно от седем дни от получаването и се връща незабавно. Съгласно ал. 5 „При подписване на акта на нарушителя се връчва препис от него срещу разписка, а в акта се отбелязва датата на неговото подписване. При връчване на препис от акта нарушителят се уведомява писмено за правото му в 14-дневен срок да отправи предложение до наказващия орган за сключване на споразумение за приключване на административно-наказателното производство.“.

Тези правила не са спазени. Актът за установяване на административно нарушение реално, след 14.06.2022 г., не е връчен на нарушителя. Липсват данни нарушителят А. М. да е получавала този акт за установяване на административно наказание, който пък липсата на такъв акт, във всички случаи, нарушава нейното право на защита, независимо дали тя има родствени връзки или други такива с това лице М. М., законът е категоричен, че акт за установяване на административно наказание трябва да бъде връчен лично на нарушителя. Единствената хипотеза е изрично пълномощно, нотариално заверено, където пълномощникът може да изпълнява тези функции, заложиени в чл. 41 от ЗАНН. Данни за такова упълномощаване по делото обаче липсват.

Така реално на жалбоподателката не ѝ е връчен акт за установяване на административно нарушение, тя не е получила екземпляр от него и не е изпълнена процедурата по връчване на акт за установяване на административно нарушение. С това лицето е лишено от възможността да разбере какво административно нарушение му е вменено да е извършило и с това в значителна степен е накърнено правото му на защита, което по своя характер представлява съществено процесуално нарушение.

От друга страна чл. 52, ал. 2 от ЗАНН изрично разписва задължението за АНО да върне съставения, но непредявен акт на актосъставителя за отстраняване на установения пропуск, което в случая не е сторено. В обобщение на изложеното, съдът намира, че изготвянето на акта в отсъствие на дееца и липсата на данни и доказателства за предявяването и връчването му на жалбоподателката безспорно ограничава правото на защита на лицето, доколкото същото е лишено от възможността да отрази възражения при съставянето му, както и да изложи писмени такива в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

В случая допуснатото нарушение е от категорията на абсолютните, водещи до незаконосъобразност на акта, които не могат да бъдат санирани и преодоленни с издаването на НП по реда на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН. АНО е следвало да констатира допуснатото процесуално нарушение и да го отстрани, като връчи АУАН на нарушителя. Като последица от изложеното наказателното постановление, следва да бъде отменено само на това основание.

Предвид горното настоящия съдебен състав намира, че не следва да разглежда и да се произнася по същество относно твърдяното за извършено от жалбоподателката нарушение.

По отношение на направеното искане от процесуалния представител на жалбоподателката за присъждане на направените по делото разноски, съдът намира, че същото е основателно. Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН в съдебните производства пред Районния съд страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс, а съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 2 от ЗАНН ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. В настоящия случай са направени разноски от жалбоподателя, като е заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 400 (четиристотин) лева, което не се явява прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото. В съдебно заседание процесуалния представител на въззиваемата страна прави възражение за прекомерност и моли съдът да присъди по-нисък размер на разноските. Направените разноски обаче са в размер към минималния предвиден за подобен казус в Наредбата за адвокатските възнаграждения (съгласно последните изменения). С оглед изхода на делото, а именно отмяна на процесното НП, съдът намира, че следва да се присъдят на жалбоподателката направените от нея разноски в размер на 400.00 (четиристотин) лева.

Предвид горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление НП № 2210500295 от 14.12.2022 год. издадено от Зам. Директора на РДГ – В. Търново, с което за допуснато от А. Р. М. с ЕГН *****, от ***** нарушение на чл. 12б, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1/30.01.2012 год. за контрола и опазването на горските територии, на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 275, ал. 1, т. 2 от Закона за горите, ѝ е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 300 (триста) лева - като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

ОСЪЖДА на основание чл. 63д, ал. 1 и ал. 2 от ЗАНН, вр. с чл. 144 от АПК, вр. с чл. 78 и чл. 80 от ГПК, Регионална дирекция по горите – В. Търново да заплати на А. Р. М. с ЕГН *****, от *****, сумата от 400.00 (четиристотин) лева, представляваща направени от нея разноси за процесуален представител.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Великотърновския административен съд в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено и обявено.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____